

[Glistrup.]

et år siden, lader fuldstændig hånt om disse mennesker derved, at man er flintrende ligeglåd med den forhåbning og den budgettering, de har planlagt, bare fordi man altså har lavet dette umoralske forlig, som denne sags behandling er endt i. Jeg anbefaler meget kraftigt, at man også tager det punkt op til overvejelse her mellem anden og tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da vi første gang i forrige samling havde dette lovforslag til behandling, stillede jeg det spørgsmål, om vi ikke simpelt hen kunne behandle disse ægtepar som ægtepar, der har arvinger, altså i første led børn, og jeg er helt tilfreds med, at ministeren for at komme igennem har valgt netop denne udvej. Jeg synes, det er en retfærdighedshandling netop i den situation, som hr. Glistrup beskrev, hvor der er så mange alvorlige problemer; man er netop i en meget klemt, ikke mindst følelsesmæssigt, situation ved et sådant dødsfald. Jeg synes, det er udmærket, vi har løst det. Hr. Glistrups ord om, at vi som sædvanlig pjatter videre, at vi ikke må forskelsbehandle familier, og om at der var andre samlivsformer, som vi også burde have taget hensyn til og tilgodeset med denne lovændring, får mig til at sige, at enten er hr. Glistrups ord ikke gennemtænkte, eller også vil det betyde en total opløsning af vor arvelovgivning. Når jeg tillader mig at sige, at der er den mulighed, at hr. Glistrup ikke rigtig ved, hvad han siger, er det, fordi vi herinde tidligere har oplevet, at hr. Glistrup i den ene samling går imod en lettelse af en fast afgift med en udmærket begrundelse og i den næste samling blot stiller som betingelse for at stemme for den samme lov, at det betyder en total ophævelse af den afgift, som hr. Glistrup i første omgang slet ikke ville være med til at lette. Derfor må jeg tage det som en mulighed, at hr. Glistrup ikke har gennemtænkt, hvad han siger.

Ømann (SF):

Jeg kan ikke deltage i det almindelige jubelskrik over denne lovgivning. Det betyder et brud på den ægteskabslovgivning, vi har, og som er sammenarbejdet med den arveafgiftslovgivning, vi har. Gennem lange,

lange kommissionsovervejelser har man fundet ud af, at der er en afgørende forskel på folk, der har anledning til at hensidde i uskiftet bo med fællesarvinger, og andre ægteskaber. Nu siger man, at det kan være det samme med alle disse overvejelser, for nu skal de ligestilles; der er vel ikke noget, der er klarere bevis på, at der her er et brud. Imidlertid er kravet om ligestilling i og for sig fremsat på falsk grundlag, for der er ikke grundlag for en ligestilling. Nu har man altså fået regeringen med på at lempe på dette område, og det er altid populært at lempe, når det drejer sig om enker eller enkemænd; dér plejer ethvert lovforslag at gå igennem.

Jeg synes alligevel, det er forkert at lave sådan en snørkel på vores i forvejen udviklede skattelovgivning, fordi man her får en dille. Det drejer sig om et område, hvor der ikke er noget som helst behov for at indføre ændringer, for det var i forvejen institueret, at man kunne få udsættelse med arveafgiftsbetalingen i disse tilfælde. Den adgang til udsættelse er kun blevet brugt i mindre omfang, men når den er blevet søgt, er den som regel blevet bevilget; så var det klart.

Nej, det, det drejer sig om her, er de store boer, dem med de meget store formuer, og her vil man altså i den for landet så alvorlige situation pludselig have lavet en ganske afgørende lovændring. Sådan noget kan vi ikke gå med til, der er ikke behov for det, der er ikke behov for at gøre det mere udviklet.

Stetter (KF):

Jeg forstår, at hr. Glistrup ikke er tilfreds med dette lovforslag. Det er det ærede medlems ret, og der er også ret til at stille ændringsforslag. Men hr. Glistrup har ikke ret til at tale om partitaktik og om studehandler i forbindelse med dette forslag. Der har kun været ført drøftelser i udvalget, og disse drøftelser er udelukkende gået ud på at rette et misforhold mellem ægteskaber med børn og ægteskaber uden børn.

Det lovforslag, den konservative gruppe oprindeligt fremsatte, var et enkelt forslag, men det viste sig under udvalgsforhandlingerne, at der var åbenbare urimeligheder i dette forslag, som stillede barnløse ægteskaber bedre end ikke-barnløse. Det er en